

اليوم الآخر අවසාන දිනය

سنهالي

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بمنطقة الرياض
بحسب إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
عنوان : سورتاسام طريق الرياض 11157 رقم الهاتف : 4251005
E-mail : Surtasam22@hotmail.com
THE COOPERATIVE OFFICE FOR CALL & FOREWARNERS GUIDANCE AT SURTASAM
Tel: 4240077 Fax: 4251005 P.O.Box: 92675 Riyadh: 11663 K.S.A. E-mail: surtasam22@hotmail.com

اليوم الآخر

أعدده وترجمه للغة السنهالية

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الثانية: ١٤٢٢/١

ح) المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي ، ١٤٢٠هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات (الزلفي)

اليوم الآخر - الزلفي .

٢٨ ص ؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٥ - ٦٦ - ٨١٣ - ٩٩٦٠

(النص باللغة السنهالية)

أ. العنوان

١. القيامة

٢٠ / ١٦٠٨

ديوي ٢٤٣

رقم الايداع ٢٠ / ١٦٠٨

ردمك : ٥ - ٦٦ - ٨١٣ - ٩٩٦٠

الصف والإخراج: شعبة توعية الجاليات بالزلفي

أحكام اليوم الآخر

අවසාන දිනය

ප්‍රශංසා සියල්ල විශ්වය පාලනය කරන අල්ලාහ් තභාලාට හිමි වේ. සාමය හා සමාදානය තබාගන්නා රජුන් වරුන්ගෙන් හා රජුන් වරුන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨවන්නයා වූ තබාගන්නා මුහම්මද් (සල්) තුමාටද, එතුමාගේ පවුලේ අයටද එතුමාගේ ශ්‍රාවකරුවන්ටද හා අන් සෑම දෙනාටද ලැබෙනු මැන.

නිශ්චය වශයෙන්ම ඊමානයේ(විශ්වාස කිරීමේ)හි මූලික අංගයන් හයකි. එහි හයවන කරුණුවන්නේ අවසාන දිනය පිළිබඳව විශ්වාස කිරීමයි. මෙම දිනය පිළිබඳව අල් කුර්භානය මගින් හා මුහම්මද් (සල්) තුමාගේ සුන්නා (යහමග) මගින් සනාථකර ඇති දේ විශ්වාස කරනතුරු මිනිසෙකු මු:මින් (විශ්වාස වන්නයෙකු) නොවන්නේය.

අවසාන දිනය පිළිබඳව දැනගැනීම හා ඒ ගැන අධික ලෙස සිහිකිරීම වැදගත්ය. කුමක්නිසාදයත්, එය මිනිස් සිත්සතත්තුල ගුණ යහපත්කම ඇති කිරීමටත්, මහු බිය භක්තිකයෙකු කිරීමටත්, මහු අල්ලාහ්ගේ දහමෙහි ස්ථිරවීමටත් ඉමහත් හේතුදායක වන්නේය. මෙම අවසාන දිනයද, එහි නොසන්සුන්තාවයද හා අසිරුතාවයද නොසිතා අමතකවනු සේ මහුගේ හිත ගල්කර, පාප ක්‍රියාවන් කරා යොමු කරන දේ කුමක් විය යුතුද? අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

يَوْمًا يُجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ [المزمل: 17]

එදින දරුවන් (කෙස් පැහැණු) මහල්ලන් කරයි.

(අල්කුර්භාන්-73:17)

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ، إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ، يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهِلُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ [الحج: ٢٠١]

මිනිසුනි, මතලාගේ දෙවියා කෙරෙහි බියබැතියෙන් සිටින්න. නියතවශයෙන්ම එම (අවසාන දින) අවස්ථාවේ කම්පනය (ඉතා) විශේෂ සිදුවීමකි. ඵදින කිරි පොවමින් සිටින සෑම මවකුම තමා කිරි පොවන ඵදරුවා අමතක කිරීමද, සෑම ගර්භනී මාතාවන්ම තමන්ගේ බර පිදීමද මත දකී. තවද, මිනිසුන් බුද්ධිය මුලාවී සිටීමද මත දකී. එනමුත්, එය (මත්පැන් වලින් සිදුවූ) මුලාවීමක් නොවන්නේය. නමුත් අල්ලාහ්ගේ දඩුවම ඉතා උග්‍රයි.

(අල්කුර්ආන්-22:1,2)

මරණය

1-මරණය මෙලොවෙහි ජීවත්වන සෑම දෙනාගේම අවසානය වේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ [آل عمران: 185]

සෑම ආත්මයක්ම මරණය (ට ලක්වී) හැකි විදිය යුතුයි.

(අල්කුර්ආන්-3:185)

﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ [الرحمن: 26]

(පොලොවෙහි) ඇති සියල්ලක්ම විනාශවන්නේය.

(අල්කුර්ආන්-55:26)

[الزمر : ٣٠] إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

(නඛිතූමනී) නියතවශයෙන්ම, මඛද මරනයට පත්වේ. තවද, නියතවශයෙන්ම මවුන්ද මරනයට පත්වෙති.

(අල්කූර්ආන්-39:30)

චහෙයින්, කිසියම් මිනිසෙකුට හෝ මෙලොවෙහි අමරණීය තත්ත්වයක් නොමැත. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

[الأنبياء : ٣٤] وَوَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ﴿٣٤﴾

(නඛිතූමනී) තවද, මඛට පෙර කිසියම් මිනිසෙකුට හෝ ස්ථිර ජීවිතයක් අපි (මෙහි) නොදුන්නෙමු. (අල්කූර්ආන්-21:34)

මරනය, සැක කිරීමට මගක් නොමැති නිශ්චිත කරුණෙකි. තවුත් මිනිසුන්ගෙන් වැඩි පිරිසක් මේ ගැන අමතකයෙන් සිටිති. එනිසා මුස්ලිම්වරයෙකු මෙලොව විනාශවීමට පෙර පරලොව සඳහා සුදානම්වීම සේ මරනය ගැන වැඩියෙන් සිහි කිරීම හා ඒ සඳහා සුදානම් වීමද අවශ්‍ය වේ. නඛි මුහම්මදු (සල්) තුමා පවසන්නේය.

[اغتتم خمسا قبل خمس ، حياتك قبل موتك ، وصحتك قبل سقمك ،

وفراغك قبل شغلك ، وشبابك قبل هرمك ، وغناك قبل فقرك]

(مسند الإمام أحمد)

(අවස්ථාවත්) පහට පෙර (අවස්ථාවත්) පහක් ප්‍රයෝජනවත් කරන්න. මඛ, මරනයට පෙර ජීවිත කාලයද, ලෙඩවීමට පෙර නිරෝගි කාලයද, කාර්ය බහුලවීමට පෙර විවේක කාලයද, හෙලුවීමට පෙර යොවුන කාලයද, දිලිඳුවීමට පෙර ධනවත් කාලයද ප්‍රයෝජනවත් කරන්න.

(මුස්තද් අහ්මද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

දැනගන්න, මළමිනිය සමග මෙලොවේ කිසියම් දෙයක් හෝ මිනිවළ කරා ගෙනයනු නොලැබේ. නිසැකයෙන්ම ඔහු සමග ඉතිරිව (පවති)න්නේ (රැඳී සිටින්නේ) ඔහුගේ ක්‍රියාව පමණි. එබැවින්, ඔබට සතුට ගෙන දෙන හා අල්ලාහ්ගේ අනුමැතිය මත වේදනාවෙන් ජය ලබාදෙන කුසල් ක්‍රියාවන් සුදානම් කිරීමට උනන්දුවිය යුතුයි.

2-මිනිසාගේ ආයුෂ කාලය අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොදන්නා ගුප්තවූ කරුණෙකි. එනිසා කිසියම් කෙනෙකු තමා කෙරින, කවර ස්ථානයේ මරණයට පත්වෙන්නේද, යන කරුණු ගැන නොදන්නේය. මක්නිසාදයත්, නිසැකයෙන්ම, මෙය අල්ලාහ් පමණක් දන්නා සැඟවූ කරුණෙකි.

3-මරණය පැමිණවීම එයට බාධාකිරීම හෝ පමා කිරීම හෝ එය මගහැරමින් පැනදිවීම හෝ කළ නොහැක. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ، فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾

[الأعراف: 34]

සමාජයේ සැමටම (නිශ්චිත ආයුෂයක්) වාරයක් ඇත. මවුන්ගේ වාරය පැමිණෙන විට එය ප්‍රමාද කළ නොහැකිය. තවද, එය පෙරද (සිදු) නොවන්නේය. (අල්කුර්ආන්-7:34)

4-විශ්වාස වන්නයෙකුට මරණය සිදුවන්නේද, (එමොහොතේදී) ඔහු වෙත මලකල් මවින් (පණ ගන්නා සුරඳුන) වරයා මිහිරි සුවද සෞන්දර්යමත් රූපයෙන් පැමිණේ. ඔහු සමග ස්වර්ගය ගැන සුභාරංචි පතන කරුණාවන්ත මලක්වරුද පැමිණෙති. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة ألا تخافوا

ولا تحزنوا وأبشروا بالجنة التي كنتم توعدون ﴿ [فصلت : ٣٠]

කවරෙකු පස දෙවියා පල්ලාහ් බව ප්‍රකාශ කර, (එහි) ස්ථිර පැවැත්මෙන් සිටින්නේද, නිසැකයෙන්ම මවුන් වෙත මලක් වරුන් පැමිණ ‘මබලා බිය නොවන්න, කණගාටු නොවන්න, මබලාට පොරොන්දුවූ ස්වර්ගය ගැන සතුටු වන්න’ යනුවෙන් පවසති. (අල්කුර්ආන්-41:30)

නමුත්, ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙකුට මරණය සිදුවන්නේද, මහු වෙත මලකල් මවින් (පණ ගන්නා සුරදුන්) වරයා දුගඳ ආදුම් පැමිදි නදි කල මහුණෙන් බිය ජනිත රූපයෙන් පැමිණේ. මහු සමග වේදනාව ගැන සුභාරාචි (පව්වාදය) පහත මලක් වරුන්ද පැමිණෙති. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ولو ترى إذ الظالمون في غمرات الموت والملائكة باسطوا أيديهم،

أخرجوا أنفسكم ، اليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم تقولون على الله

غير الحق وكنتم عن آياته تستكبرون ﴿ [الأنعام : ٩٣]

අපරාධකරුවන් මරණ වේදනාවට ලක්ව සිටීම මවුහු දකින්නේද, මලක්වරුන් තම දෑත් දික්කරමින් ‘මබලාගේ පණ පිට මාකරන්න, අද දින මබලාට තින්දා දෙන වේදනාව කුලිය වශයෙන් ලැබේ. මකනිසාදයන්, මබලා අල්ලාහ් ගැන ව්‍යාජ කරුණු ප්‍රකාශකර සිටින. තවද, මහුගේ වැකි (අවිශ්වාසකර) අභාකාර කරමින් සිටින’ යනුවෙන් පවසති.

(අල්කුර්ආන්-6:93)

එබැවින්, මරණය සිදුවන විට සත්‍යා ඵලිවෙන අතර, මිනිසුන් සැමටම කරුණු පැහැදිලිවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿حتى إذا جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون، لعلي اعمل صالحا فيما تركت كلا ، إنها كلمة هو قائلها ، ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون﴾

[المؤمن: 99, 100]

මවුන්ගෙන් කෙනෙකුට මරණය සිදුවන විට මහු ‘මගේ දේවියනේ, මා (ලොවෙහි) අර ආ දේයින් කුසල් ක්‍රියා කිරීම සඳහා මාව නැවත (ලොව කරා) හරවා එවන්න’. යනුවෙන් පවසයි. කරුණු එසේ නොවේ. මහු පවසන්නේ (අසත්‍ය) ප්‍රකාශයයි. නැගිටිටවන දිනය තෙක් මවුන් ඉදිරියේ තිරයක් තිබේ.

(අල්කූර්ආන්-23:99,100)

එබැවින්, මරණය සිදුවන විට ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා (කාෆිර්) හා පාප කාරයා කුසල් ක්‍රියාවෙහි යෙදීම සඳහා මෙලොව කරා නැවත ඒම අපේක්ෂා කරයි. නමුත් මෙලොව අතපසු වීමෙන් පසු කණගාටුවීමෙන් (කිසිදු) පලක් නොවන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وترى الظالمين لما رأوا العذاب يقولون هل إلى مرد من سبيل﴾

[الشورى: 44]

තවද, අපරාධකරුවන් වේදනාව දකිනවිට (මෙයින්) වැළකී සිටීමට මගක් තිබේද? යනුවෙන් පැවැසීම මඟ දකී.

(අල්කූර්ආන්-42:44)

5-දාසයා පිලිබඳව අල්ලාහ්ගේ කරුණාව. එනම්, මරණයට පෙර කවරෙකුගේ අවසාන ප්‍රකාශය ‘ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ්’ බවට

පවතිසේද, ඔහු ස්වර්ගයෙහි පිවිසේ. මේ බව තබී මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[من كان آخر كلامه من الدنيا لا إله إلا الله دخل الجنة]

(أخرجه أبو داود)

මෙලොවෙහි කවරෙකුගේ අවසාන ප්‍රකාශය ‘ලා ඉලාහ ඉල් ලේලාහ්’ යනුවෙන් පවතින්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ.

(අබුදාවුද් ගුත්ඵය ඇසුරෙනි)

චිත්ත පාරිශුද්ධ වන්නයා හැර අන් මිනිසෙකුට මෙම උච්චුර අවස්ථාවේ මෙම කලිමාව පැවැසීමට නොහැක. චිත්ත පාරිශුද්ධිය නොවන්නා මරණ කලබලයෙහි මහුට සිදුවන පසිරුතාව යන් මත මෙම කලිමාව පැවැසීමෙන් වැළැකී සිටී. එහෙයින්, මරණය සිදුවන මොහොතේ ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් කියා දීම සනුට්ඨායකවේ.

කබ්ර්-මිනිවළ

මුහම්මදු (සල්) තුමා මිනිවළ පිලිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

[إن العبد إذا وضع في قبره وتولى عنه أصحابه، إنه ليسمع قرع نعالهم ، قال: فيأتيه ملكان فيقعدانه فيقولان له : ما كنت تقول في هذا الرجل ؟ قال: فأما المؤمن فيقول: أشهد أنه عبد الله ورسوله، قال فيقال له : أنظر إلى مقعدك من النار قد أبدلك الله به مقعدا في الجنة . قال صلى الله عليه وسلم : فيراهما جميعا . وأما الكافر أو منافق فيقال له ما كنت تقول في هذا الرجل؟ فيقول : لا أدري ، كنت أقول ما يقول الناس، فيقال : لا

دریت ولا تلیت ، و یضرب بمطارق من حديد ضربة ، فیصح صححة
یسمعها من یلیه إلا الثقلین [سنن النسائی]

කෙනෙකු මිනිවලයෙහි තැන්පත්කර, මහුගේ මිත්‍රයන් මහු හැර යනවිට මවුන්ගේ පාවහන්හි තාදය මහුට ඇසේ. එවිට එහි පැමිණෙන මලක්වරුන් දෙන්නෙක් මහුව වාඩිකරවා (කෙනෙකු පෙන්වමින්) මෙම මිනිසා පිළිබඳව මඛ කුමක් ප්‍රකාශ කරමින් සිටියේද? යනුවෙන් මහුගෙන් අසති. එවිට විශ්වාස වන්නයා, මහු අල්ලාහ්ගේ දාසයා හා දුතයා බව සාක්ෂි පැතු බව පවසයි. අපායයෙහි මඛේ ආසනය (ස්ථානය) බලන්න. නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් මඛේ ආසනය ස්වර්ගයට මාරු කළාය යනුවෙන් මහුට පැවැසේ. මහු එම ආසන දෙකම බලා සිටී.

තවද, අවිශ්වාස වන්නයා හෝ මුනාෆික් (කුහක) වරයාගෙන් මේ මිනිසා පිළිබඳව මඛ කුමක් ප්‍රකාශ කරමින් සිටියේද? යනුවෙන් විමසේ. මහු, මා නොදනිමි. මිනිසුන් ප්‍රකාශකළ දේම මාද ප්‍රකාශ කරමින් සිටියෙමි යයි පවසයි. එවිට ‘මඛ දැනගන්නේද, පිළිපැද්දේද නොමැත. යනුවෙන් මහුට පැවැසේ. තවද, මහුට යකඩ (තලත ලොකු) මිටියෙන් පහරක් දෙනු ලැබේ. එවිට මහු කැකෝ ගසයි. ඒ ගඛිදය මිනිස් හා පින් වර්ගයන් හැර අන් සියලු දෙනාටම ඇසේ.

මිනිවලෙහි දේහයට තැවත පණ පොවීම පරලොව පිළිබඳ හා මෙලෝ මිනිස් තුවණට තොවටහන කරුණකි. මිනිසා ත්‍යාගයට සුදුසු විශ්වාස වන්නයා වන්නේනම්, මිනිවලෙහිද මහු ත්‍යාග ලබයි. මහු වේදනාවට සුදුස්සෙකු වන්නේනම්, මිනිවලෙහිද මහු වේදනාව ලබයි. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නෙන්නේය.

﴿النار يعرضون عليها غدوا وعشيا، ويوم تقوم الساعة ، ادخلوا آل فرعون﴾

﴿أشد العذاب﴾ [غافر: ٤٦]

උදේ හා සවස ඔවුන් අපායයෙහි ගින්න ඉදිරියට ගෙනෙකු ලැබේ. තවද, විනිශ්චය කිරීම සිදුවන අවසන් දිනයේ (වේලාවේ) ‘ඊර්ෂ්චුන්ගේ කල්ලිය දැඩි දඩුවමට ලක් කරන්න’ (යනුවෙන් පැවැසේ) (අල්කුර්ආන්-40: 46)

තඟි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[تعوذوا بالله من عذاب القبر] (أخرجه أبو داود)

මිනිවලෙහි වේදනා පිළිබඳව අල්ලාහ්ගෙන් රුක වරණනය පතන්න. (අබුදාවුද් ගුන්ඵය අඤ්ඤරනි)

තිවැරදි බුද්ධිය (අන්තෙකු) මෙය (මිනිවල වේදනාව) ප්‍රතික්ෂේප නොකරයි. මන්දයත්, මිනිසා තම ජීවිතයේද මෙය සම්පව දකී. එනම්, නින්දයෙහි පසුවන්නා තමා දැඩි වේදනාවට ලක්වන බව (සිහිනයෙන්) හැඟී කැකෝ ගසා රුකවරණය පතයි. මරණය හා ජීවිතය අතර විශාල වෙනසක් තිබෙන අතර, ඔහු අසලෙහි සිටින්නාට මෙය නොහැඟෙන්නේය. මිනිවලෙහි වේදනාව පණට හා දේහයට (එකට) සිදුවේ. තඟි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[القبر أول منازل الآخرة ، فإن نجا منه فما بعده أيسر منه ، وإن لم ينج منه]

[فما بعده أشد منه] (أخرجه الترمذي)

මිනිවල පරලොවෙහි තමා තැන්වලින් ප්‍රථම තැනකි. මෙයින් කෙනෙකු ජය ලබන්නේනම්, ඔහුට මින් පසු සිදුවන දේ මෙයට

වඩා පහසුවේ. මෙයින් කෙනෙකු ජය නොලබන්නේනම්, මහුට මින් පසු සිදුවන දේ මෙයට වඩා අපහසුවේ.

(නිර්මිදි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

එබැවින්, මුස්ලිම්වරයෙකු මිනිවලෙහි වේදනාවෙන් (ජය ලබා ගැනීමට) අධික වශයෙන් රුකවරණය පැතීම අනිවාර්යවේ. විශේෂයෙන්, තැමදුමෙහි සලාම් කීමට පෙර රුකවරණය පැතිය යුතුයි. එසේම මිනිවල හා නිරයෙහි වේදනාවට මූලික කාරණයන් වන පාප ක්‍රියාවලින් ඇත් වීමට ඇල්ම විය යුතුයි. මෙයට මිනිවල වේදනාව යනුවෙන් හැඳින්වන්නේ, මිනිසුන්ගෙන් වැඩි පිරිසක් මිනිවලෙහි භූමිදානය කිරීම නිසාය. එසේ නොවන අය එනම්, දියට ගිලී ගිය අය, ගින්නට දැවුණු අය, සතුන් (හපා) කෘපු අය හා මෙවැන්නන් පරලොවෙහි ත්‍යාග හෝ වේදනාව ලැබේ.

මිනිවල වේදනාව විවිධ ආකාරයෙන් සිදුවේ. එය යකඩ වැනි (ලොකු) මිටියෙන් පහර දීම, මහුගේ මිනිවලය අත්ධකාරයෙන් පිරීම, නිරයේ ඇතිරිල්ලක් මහුට දිගහැරීම, නිරයේ දොරටුවක් මහුට විවෘත කිරීම, මහුගේ අකුසල් (ක්‍රියා) දුගඳ ආඥම් පැළඳ පිළිකුල් මුහුණු වරයකින් යුත් මිනිසෙකුගේ රූපයෙන් මහු හා සමග වාඩිවීම යනාදිය වේ.

දාසයා කාෆර් හෝ මුනාෆික් හෝ වන්නේද, වේදනාව ස්ථිරයෙන් පවතී. දාසයා පාපකාර මු:මින් වන්නේනම්, එවිට මහුගේ පාප ක්‍රියාවන් අනුව වේදනාවන්ද වෙනස්වේ. (පසුව) මහු එයින් නිදහස්වේ. දාසයා මු:මින් වන්නේනම්, මහු මිනිවලයෙහි දයාව ලබයි. එනම්, මහුගේ මිනිවලය විශාල කෙරේ. එය ආලෝකයෙන් පිරේ. ස්වර්ගය කරා මහුට දොරටුවක් විවෘතවේ. එමගින් මහුට සුගන්ධය ලැබේ. ස්වර්ගයේ ඇතිරිල්ලක් මහුට දිගහැරේ. මහුගේ කුසල් ක්‍රියා සෞන්දර්ය මිනිසෙකුගේ රූපයෙන් මිනිවලෙහි මහු හා සමග කතා බහ කරයි.

අවසාන දිනය හා එහි සලකුණු

1-අල්ලාහ් මෙලොව ස්ථිරව පැවැත්වීම සඳහා නිර්මාතය කළේ නැත. එහෙයින්, එයට අවසාන දිනයක් ඒවි. එය විනිශ්චය ලබා දෙන දිනයකි. මෙය සන්සුදක්සේ සත්‍යයකි. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّارِبِّ فِيهَا ﴾ [الحج: ٧]

නිසැකයෙන්ම, පරලොව (වෙලාව) පැමිණේ. මෙහි කිසියම් සැකයක් නොමැත. (අල්කුර්ආන්-22:7)

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ، قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَتِينَكُمُ ﴾ [سبأ: ٣]

තවද, කාගිරිවරුන් ‘(විනිශ්චය කරන පරලොව) වෙලාව අපට නොපැමිණේ’ යනුවෙන් පවසති. (නබිතුමනි) ‘මාගේ දෙවියා මත දිවුරා කියමි. (එසේ නොවෙ) නිශ්චය වශයෙන්ම (එය) මිලලා වෙත පැමිණේ’. යනුවෙන් මිඛ පවසන්න.

(අල්කුර්ආන්-34:3)

අවසාන දිනය සම්පයෙන් පවතින බව අල්ලාහ් පහත සඳහන් වැකි මගින් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ اقتربت الساعة ﴾ [القمر: ١]

(අවසාන) වෙලාව සම්පව පැමිණ ඇත. (අල්කුර්ආන්-54:1)

﴿ اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون ﴾ [الأنبياء: ١]

මනුෂ්‍යයන්ට ඔවුන්ගේ ගණන් බැලීම (ප්‍රශ්න කිරීම) සමීපව පවතී. එනමුත් ඔවුන් එය (ප්‍රතික්ෂේප කරමින්) නොසලකා සිටිති. (අල්කුර්ආන්-21:1)

අවසාන දිනය සමීපව තිබීම මිනිස් බුද්ධියෙන් දැනගැනීමක් නොවේ. එය ඔවුන් දැන ගැනීමටද නොහැක. නමුත් අල්ලාහ් ගේ ඥානය හා ලොවෙහි ගෙවීගිය කාලය අනුව අනුමාන කළ හැකිය. අවසාන දිනය පිළිබඳ දැනුමනම්, එය අල්ලාහ් තම ඥානයෙන් හිමිකරගත් සැඟවූ කරුණකි. ඔහු තම නිර්මාතවලින් කිසිවෙකුට හෝ මෙය පැහැදිලි නොකළේය. අල්ලාහ් මේ ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

﴿يسألك الناس عن الساعة ، قل إنما علمها عند الله ، وما يدريك لعل الساعة تكون قريبا﴾ [الأحزاب: 63]

(නබිතුමනි, විනිශ්චයට අයත්) එම වෙලාව පිළිබඳව මිනිසුන් මඟෙන් අසති. ඒ පිළිබඳ ඥානය අල්ලාහ් සතුව ඇති බව මඟ පවසන්න. එය මඟ දැන සිටින්නේද? එය සමීපයෙන් පැමිණීමටද හැක. (අල්කුර්ආන්-33:63)

නබි මුහම්මදු (සල්) තුමා අවසාන දිනය සමීපයෙන් පැවැතීම පිළිබඳ සලකුණු (කීපයක්) පවසන්නේය.

මෙහිදී දජ්ජාල් පිටවීම හා එමගින් මිනිසුන් ඉමහත් නොසන්සුන්තාවයට පත්වීමද මෙයින් එකකි. මිනිසුන්ගෙන් අධික පිරිස් රුචැටෙන අන්දමට (සාමාන්‍ය පැවැත්ම නොවන) ආශ්චර්ය කාර්යයන් කිරීම සඳහා අල්ලාහ් ඔහුට ගක්තිය ලබා දෙයි. ඔහු වැහි වැසීම සඳහා අහසට අණ කරයි. අහස වස්ස විය. (පැලෑටි වර්ග) පැලවීම සඳහා (පොළොවට) අණ කරයි.

එය පැලවේ. මළ අය ජීවත් කරවයි. තවද, මෙවැනි වෙනත් ආශ්චර්ය කාර්යයන්ද මහු කරයි.

තඹ මුහම්මදු (සල්) තුමා මහු ගැන මෙලෙස පවසන්නේය. ඒක තෙතයෙන් සිටින මහු ස්වර්ගය හා අපාය ගෙන එයි. මහු ස්වර්ගය යනුවෙන් පවසන්නේද, එය අපායවේ. මහු අපාය යනුවෙන් පවසන්නේද, එය ස්වර්ගයයි. මහු පොළොවෙහි දින හතලිහක් (40) රැඳී සිටී. එහි එක් දිනයක් එක් වසරක් සේද, තවත් දිනයක් එක් මාසයක් සේද, තවත් දින යක් එක් සතියක් සේද, ඉතිරි දිනයන් සාමාන්‍ය දිනයන් වශයෙන්ද පවතී. පොළොවෙහි මක්කාව හා මිදිතාව හැර මහු නොගැවෙසන කිසියම් ස්ථානයක් නොඉතිරිව පවතී.

ර්සා (ජේසුස්) තඹතුමා සුහන් තැමදුම වේලාවේ ඩමස්කස් ප්‍රදේශයේ ධවල මතාරාව (ගෝපුරය) මත බැස ඒමද අවසන් දිනය පිළිබඳ සලකුණුවලින් එකකි. මිනිසුන් සමග සුහන් සලාතය මහු ඉටුකරයි. පසු මහු දජ්ජාලය සොයා මරා දමයි. ඉර බටහිරෙන් උදාවීමද අවසාන දිනයේ සලකුණක්ය. මෙය දකින මිනිසුන් මැවිලි විශ්වාස කරති. මෙම විශ්වාසයෙන් මවුන්ට කිසියම් පලක් නොවන්නේය. අවසාන දිනය පිළිබඳ වෙනත් සලකුණු කීපයක් ඇත.

2-භාෂකාර මිනිසුන් සඳහා අවසාන දිනය සිදුවේ. අවසාන දිනය සිදුවීමට පෙර අල්ලාහ් සුවඳ මද සුළඟක් එවයි. එම සුළඟ විශ්වාස වන්තයින්ගේ පණ අත්පත් කරයි. අල්ලාහ් මරනය හා මෙලොව අවසන් කිරීම ගිහිත් මැවිම් කෙරෙහි තීරණයක් ගැනීමට අදහස් කරන්නේනම්, එවිට මහු සුර්හි පිඹිත ලෙස (අදාල) මලක් (සුරුදු) වරයාට අණ කරයි. (සුර් යනු මහා අගකි) එම නාදය අසන මිනිසුන් මුළාවේ. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ونفخ في الصور فصعق من في السموات ومن في الأرض إلا﴾

من شاء الله ﴿[الزمر: ٦٨]

සුර්හි පිඹනලද වීට අල්ලාහ් කැමැති අය හැර, අහසෙහි හා පොළොවෙහි සිටින්නන් සිහිය තැනිව මුළාවෙති.

(අල්කූර්ආන්-39:68)

අවසන් දිනය සිකුරාදා දිනක සිදුවේ. පසු සෑම මලක්වරුන්ම මරණයට පත්වේ. අල්ලාහ් හැර අන් කිසියම් දෙයක් හෝ ඉතිරිව නොපවතී.

3-මිනිස් ශරීරයේ ‘අප්ලූදනලි’ හැර අන් සියල්ලම විනාශවී එය පොළොව අනුභව කරයි. (අප්ලූදනලි යනුවෙන් හැඳින්වන්නේ මූලමයයි. එය මිනිසාගේ පිට දණ්ඩ අවසානයේ ඇති ඇටකටුවකි) නියත වශයෙන්ම නලී (වක්තෘ) වරුන්ගේද පරිත්‍යාගශීලීන් (භවිද්වරුන්)ගේද දේහයන් පොළොව අනුභව නොකරයි. අල්ලාහ් අහසෙන් ප්ලය ඉසා (විනාශවූ) ශරීරයන් වර්ධනය කරයි. අල්ලාහ් මිනිසුන් තැනිට්ටවීමට අදහස් කරනවිට ඔහු සුර් පිමීම හාර ඉස්රාෆීල් මලක්වරයාට පණ ලබාදෙයි. එතුමා දෙවැනි වරට සුර්හි පිඹයි. එවිට අල්ලාහ් සියලුම මැවීම්වලට පණ ලබාදෙයි. එවිට මිනිසුන් ප්‍රථමයෙන් පාවහන් නොපැළඳ, නිර්වස්ත්‍රයන් හා වර්මපේදය (කන්නා) නොකර අල්ලාහ් මැවූ සේ මවුන් තම මිනිවලෙහි සිට පිටත්වෙති. අල්ලාහ් මේ ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ونفخ في الصور فإذا هم من الأجداث إلى ربهم ينسلون﴾ [يس: ٥١]

තවද, සුර් හි පිඹන ලද්දේද, මවුහු වහාම සමාධි වලින් (මිනි වලෙන්) පිටත්ව තම දෙවියා කරා සීග්‍ර වෙති.

(අල්කූර්ආන්-36:51)

﴿يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ،
 خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْتَهْقَهُمْ ذُّلَّةٌ ، ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾
 [المعارج: ٤٣، ٤٤]

නිශ්චය වශයෙන්ම, ඔවුන් (නමක් පූජා කරන) මායිම් ගල් කරා සිඹුයෙන් යන්නන් සේම ඒදින සමාධිවල සිට සිඹුයෙන් පිටත්වෙති. ඔවුන්ගේ බැල්ම බිම් බලා තිබේ. නින්දාව ඔවුන් පරිවරා (වටා) ගෙනේ. මෙය ඔවුන්ට පොරොත්දුටු දිනය වේ.
 (අල්කූර්ආන්-70: 43, 44)

මෙම පොළොව නලය පැලී (පිපීටි) එමගින් ප්‍රථමයෙන් පිටත් වන්නේ නබි මුහම්මද (සල්) තුමාය. මේ බව එතුමා මගින් අනාවරණයවී ඇත. පසුව මිනිසුන් මහ්ජර් පිටියට ගෙනෙනු ලැබේ. එය මහා විශාලවත් පොළොවෙකි. කාඊර්වරුන් එහි මුණින්තලාවයෙන් රැස්කෙරේ. (මුණින්තලාවයෙන් කෙසේ රැස්කරනු ලබන්නේද? යනුවෙන් නබි තුමාගෙන් විමසූහ. එවිට එතුමා ‘ඔවුන්ව පාදයෙන් පැවිද්දවූ තැනැත්තා මුණින්තලාවයෙන් පැවිද්දවීමටද ශක්ති වන්තයාය’ යනුවෙන් පැවැසිය) තවද, පල්ලාහ් සිහිකිටීම උදාසීන කරන්නා අන්ධයා ලෙසද නැගිටිවේ.

ඒදිනයේ ඉර මැවිල්ලයන් සමීපව සිටී. මැවිල්ලයන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්හි ප්‍රමාණය අනුව දහඩියෙන් සිටිති. ඔවුන්ගෙන් විලඹ දක්වාද, ඉඹා දක්වාද දහඩියෙන් සිටින අයද, මුල ගිරියම දහඩියෙන් ගිලා බැසී සිටින අයද සිටිති. පල්ලාහ්ගේ සෙවන හැර එන් කිසි සෙවනාලේකද නොමැති එම දිනයේ මහුගේ සෙවනාලේ ලබන අයද සිටිති. නබි මුහම්මද (සල්) තුමා මේ ගැන මෙලෙස පවසන්නේය.

[سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله : إمام عادل ، وشاب نشأ في طاعة الله ، ورجل معلق قلبه في المساجد، ورجلان تحابا في الله اجتمعا عليه وتفرقا عليه ، ورجل دعته امرأة ذات منصب وجمال فقال إني أحاف الله ، ورجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شماله ما أنفقت يمينه ، ورجل ذكر الله خاليا ففاضت عيناه] (رواه مسلم)

අල්ලාහ්ගේ සෙවණැල්ල හැර කිසියම් සෙවණැල්ලක් හෝ නොමැති එම දිනයේ අල්ලාහ් හත් දෙනකුට (පමණක්) තමාගේ සෙවණැල්ල ලබා දෙයි. මවුන්, යුතුකමින් ක්‍රියා කළ නායකයාද, අල්ලාහ්ට අවනත වීමෙහි තීරනවූ තරුණයාද, මස්පිදය (දේවස්ථානය) කරා තම සිත යොමුකර සිටින මිනිසාද, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ආදරය කර ඒ සඳහා එක්වූ හා ඒ සඳහා වෙන්වූ දෙන්නාද, උසස් වාගයෙන් හා සොන්දරයයෙන් යුත් ස්ත්‍රියෙක් තරක ක්‍රියාවක් සඳහා ආරාධනා කළ විට ‘මා අල්ලාහ් කෙරෙහි බියට පසු වෙමි’ යනුවෙන් පවසා (වැළකී) සිටි මිනිසාද, තම දකුණ අතින් කරන දානය (පිං) තම වම අත නොදැන පරිදි සැලවූ මිනිසාද, තනිවම සිට (අල්ලාහ් කෙරෙහි සිහි කිරීමෙන්) තෙත දෙක හි කදුලු හැලූ මිනිසාද යන්නන්ය.

(මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

මෙය පිරිමින් හට පමණක් නොවේ. ස්ත්‍රීන්ද මවුන්ගේ ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් ප්‍රශ්න කෙරේ. එය කුසල් වන්නේනම් කුසලද, (ත්‍යාගද) අකුසල වන්නේනම් අකුසලද (වේදනාද) ලබති. කුලිය දීම හා ප්‍රශ්න කිරීම පිරිමින්ට සේම ස්ත්‍රීන්ටද පවතී. පනස් දහස් වසරකට සමාන මෙම දිනයේ මෙහි (මහ්ජර්හි)දී මිනිසුන් අධික ලෙස පිපාසවී සිටිති. නමුත් විශ්වාස වන්තයෙකුට (මෙම දිනය) එක සලාතයක් ඉටු කරන වේලාව සේ සිග්‍රයෙන් පවතී.

විශ්වාස වන්තයින් නම් නායක තුමාගේ පොකුණට (හවිල්) පැමිණ, එයින් ජලය පානය කරති. (හවිල් යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ, අල්ලාහ් නම් නායක තුමාට පමණක් විශේෂ කළ ශ්‍රේෂ්ඨ පොකුණකි. එතුමාගේ සමාජයින් අවසාන දිනයේ මෙහි ජලය පානය කරති. මෙම ජලය කිරියට වඩා තදම සුදය. මී පැණියට වඩා රසය. කපුරුවට වඩා සුවදය. එහි භාජන අහසේ තැවුණ් ගේ සංකාශාවෙකි. මෙම පොකුණෙන් වරක් ජලය පානය කරන්නාට කිසිදා පිපාසයක් ඇති නොවන්නේය.)

මිනිසුන් මහජ් පිටියේ දීර්ඝ කාලයක් රැඳී සිට මවුන් අතර ප්‍රශ්න කිරීම හා තීන්දු කිරීම අපේක්ෂා කරමින් සිටිති. මවුන් අධික උෂ්ණයෙන් හා අසිරුතාවයෙන් සිටින අතර, එහි රැඳී සිටීමද, අපේක්ෂාවද දීර්ඟවේ. එවිට මැවිල්ලයන් අතර තීන්දු කිරීමට අල්ලාහ් වෙත නිර්දේශ කරන්නන් යොයා යති. මවුන් නම් ආදම් (අලෙ) තුමා වෙත පැමිණේ. එතුමා තමාගේ නොහැකි භාවය පවසයි. පසු නුහ් (අලෙ), ඉබ්‍රාහිම් (අලෙ), මුසා (අලෙ) හා ඊසා (අලෙ) යන නම් තුමානන් වෙත (නිර්දේශ කිරීම සඳහා) පැමිණෙති. එතුමන්ලාද තමතමන්ගේ නොහැකිභාවය පවසති.

පසුව (අවසාන වශයෙන්) නම් මුහම්මද් (සල්) තුමා වෙත පැමිණෙති. එතුමා මෙයට තමා සුදුස්සා බවට පවසා (පිළිගෙන) අර්ෂයේ අභියස සුප්‍රදයෙහි යෙදී සිටී. අල්ලාහ් එතුමාට පහළකළ පරිදි අල්ලාහ්ව සම්පූර්ණ වශයෙන් ප්‍රශංසා කරයි. එවිට අල්ලාහ් 'මුහම්මද් (සල්) තුමනි, මඬේ හිස මසවන්න. මඬ අයැද සිටින්න. එය මඬට ලැබේ. මඬ නිර්දේශ කරන්න, එය පිළිගෙන්න.' යනුවෙන් පවසා විනිශ්චය කිරීමට හා ප්‍රශ්න කිරීමට අල්ලාහ් අවසරය (අණ කරයි) ලබාදෙයි. ප්‍රථමයෙන් ප්‍රශ්න කිරීමට ලක්වන්නේ මුහම්මද් (සල්) තුමාගේ උමිමත් (සමාජයින්)ය.

දාසයාගේ ක්‍රියාවලීන් ප්‍රථම වශයෙන් ප්‍රශ්න කරනු ලබන්නේ සලාතය (නැමදුම) ගැනය. එය සතුටුදායකව පිළිගනු ලබන්නේ නම්, අන් ක්‍රියාවන් ගැන අවධානය යොමුකෙරේ. එය (සලාතය) ප්‍රතික්ෂේප වන්නේනම්, ඔහුගේ සියළුම ක්‍රියාවන්ද ප්‍රතික්ෂේප කෙරේ. තවද, දාසයා කරුණු පහක් ගැන ප්‍රශ්න කරනු ලැබේ. එවා, ඔහු තම ගැවු ආයුෂ කාලය කෙසේ ගත කළේද, තම ගැවු යොවනය කෙසේ පල කළේද, තම ධනය කෙසේ රැස් කළේද, එය කෙසේ වියදම් කළේද, තමා ලද දැනුම් ඥානයෙන් කුමන ක්‍රියා කළේද යනාදියන්ය.

තවද, දාසයන් අතර ප්‍රථමයෙන් ප්‍රශ්න කරනු ලබන්නේ ලේ (සාතන හා තුවාල කිරීම් වැනි කාර්යයන්) ගැනය.

එදිනේ පළිගැනීම් සිදුකරනු ලබන්නේ, කුසල් හා අකුසල් ක්‍රියාවන් මගිනි. මිනිසෙකුගේ කුසල් ඔහුගෙන් පීඩනයට ලක් වුවන්ට පිරිනමනු ලැබේ. ඔහුගේ කුසල් අවසන් වූයේනම්, පීඩනයට ලක්වූවන්ගේ අකුසල් ඔහුට පිරිනමනු ලැබේ. පසු සිරාතය පිහිටේ. (එය කෙසේ ගහට වඩා සිතිඳයි, කඩුවට වඩා තියුණුයි. එය නිරය මත පිහිටේ) මිනිසුන් තමන්ගේ ක්‍රියාවන් අනුව එය පසුකර යති. මවුන්ගෙන් ඇසිපිය ගැසීමේ මොහොතේද, සුළග වෙගයෙන්ද, අධි සිපුයෙන් උවත අශ්වයන් ඡේද, බඩ ගැමෙන්ද සිරාතය පසු කරන්නන්ද සිටිති, එහි මත ඇති දම්වැල් මිනිසුන් අල්ලා නිරයට විසි කරයි. එවිට කාගිර්වරු හා අල්ලාහ් සිතන ආපකාර මු:මිත්වරුන් නිරයෙහි වැටෙති. නිසැකයෙන්ම, කාගිර් වරුන් නිරයේ ස්ථිරව පසුවෙති. ආපකාර මු:මිත්වරු අල්ලාහ්ගේ මතය පරිදි වෙදනාවට ලක්වීමෙන් පසු ස්වර්ගයට පිවිසෙති.

ඒකදේවවාදීන් අතර අපායට නියමවූවන් වෙනුවෙන් නිර්දේශ කිරීම සඳහා අල්ලාහ් තමා කැමැතිවූ තබී හෙවත් වක්තාවරුන්

ටද, රසුල් හෙවත් දුන වරුන්ටද හා සාලිහින් හෙවත් යහපත් ශිලයන්ටද අවසරය ලබා දෙයි. ඒ අනුව නිර්දේශ කරනලද අය අල්ලාහ් තිරයත් පිටමා කරයි. සිරාතය පසුකර යන්නන් එනම්, ස්වර්ගවාසීන් ස්වර්ගය හා තිරය අතර ඇති පාලමෙහි රැඳී සිටිති. එහි පිරිසක් තවත් පිරිසක් මගින් පළිගැනීමට ලක්වනු ලැබේ. කෙනෙකු තම සහෝදරයෙකුට කළ ආපරාධය සඳහා පළිගෙන එමගින් මහු තාප්තිවන තෙක් ස්වර්ගයට පිවිසීමට නොහැක.

ස්වර්ග වැසියන් ස්වර්ගයටද, අපාය වැසියන් අපායටද පිවිසීමෙන් පසු මරණය එළවෙකුගේ රූපයෙන් ගෙනවිත් ස්වර්ගය හා අපාය අතර කපනු ලැබේ. මෙය ස්වර්ගය හා අපාය වැසියන් දුටුවමින් සිටිති. පසු ‘ස්වර්ග වැසියනි, (මබ්ලා) නිරන්තරයෙන් සිටින්න. (මබ්ලාට) මරණය නොමැත්’ යනුවෙන්ද, ‘අපාය වැසියනි, (මබ්ලා) නිරන්තරයෙන් සිටින්න. (මබ්ලාටද) මරණය නොමැත්’ යනුවෙන්ද පැවැසේ. කවරෙකු ප්‍රීතියෙන් මරණයට පත්වන්නේද, මහු ස්වර්ග වැසියාය. කවරෙකු දුකෙන් මරණයට පත්වන්නේද, මහු අපාය වැසියාය.

අපාය හා එහි වේදනාව

මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේ පවසන්නේය.

﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ ، أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿البقرة: ٢٤﴾

මිනිසුන් හා ගල් දවන දුග්‍රහවූ අපායේ ගින්න කෙරෙහි බියව සිටින්න. එය (අල්ලාහ් මහුගේ ධර්ම ග්‍රන්ථ ප්‍රතික්ෂේප කරන) කාච්චරුන්ටම සුදානම්කර තිබේ. (අල්කූර්ආන්-2:24)

නබි (සල්) තුමා තම ශ්‍රාවකරුවන්ට මෙසේ පැවැසීය.

[ناركم هذه التي توفدون جزء من سبعين جزءا من نار جهنم] قالوا :
 والله إن كانت لكافية يارسول الله ، قال : [فإنها فضلت بتسع وستين
 جزءا كلها مثل حرها] (رواه البخاري ومسلم)

තනි මුහම්මදු (සල්) තුමා තම ශ්‍රාවකරුවන්ට ‘මබලා දල්වන මෙම ගින්න, ජහන්නම් යන නිරසෙහි ගින්නෙන් හැත්තෑවෙන් එක පාගුවෙකි’. යනුවෙන් පැවැසීය. එවිට මවුහු තනිතුමානෙහි, මෙය (වෙදනා කිරීමට) ප්‍රමාණවත්වේ යනුවෙන් කීහ. එයට තනි තුමා ‘නියත වශයෙන්ම මෙය (නිරසේ ගින්න) හැට තවය පංගු වෙන් වැඩිකර ඇත. ඒ සියල්ලම මෙවැනි උණුසුම්ය.’ යනුවෙන් පැවැසීය.

අපාය මහල් ප්‍රසාද භනකින් යුත්තෙකි. සෑම මහල්ලක්ම අනෙක් මහල්වලට වඩා අසිරු වෙදනා සහිතකි. එයින් සියළුම මහල්වලම තම තමන්ගේ ක්‍රියාවන් අනුව වෙදනාවට සුදුසුසත් සිටිති.

මුනාගික් වරුන් පහළම මහලෙහි සිටිති, මෙය දැඩි වෙදනා සහිතකි. කාගිරිවරුන්ට නිරසෙහි වෙදනාව අඛණ්ඩව හා ස්ථිරව පවතී. නමුත්, වෙදනාව අධිකව ලබාදීම සඳහා මවුන් නිරසේ දැවූ සෑම අවස්ථාවෙහිම නැවත පෙර තත්ත්වයට ගෙනෙනු ලැබේ.

අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ كلما نضجت جلودهم بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب ﴾ [النساء: ٥٦]

මවුන් වෙදනාව (සම්පූර්ණයෙන්ම) අනුභව කිරීම සඳහා මවුන් ගේ හම ගැවීයන අවස්ථාවෙහි එය නොවන වෙනත් හම් මවුන් ට මාරුකරමින් සිටින්නෙමු.
 (අල්කූර්ආන්-4:56)

﴿والذين كفروا لهم نار جهنم ، لا يقضى عليهم فيموتوا ولا يحفف﴾

﴿ص: ෧﴾ من عذابها، كذلك نجزي كل كفور ﴿[فاطر: 36]

ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ට නිරයේ ගින්න ඇත. මි: දකින ආකාරයට මවුන්ගේ කාර්යයන් අවසන් නොකරන නිරයේ මවුන්ගේ වේදනාවද පහසුකරනු නොලැබේ. මෙය සෑම කාගිරුවන්ටම අපි කුලිය ලබා දෙන්නෙමු.

(අල්කුර්ආන්-35:36)

මවුන් එහි විලාග කෙරේ. මවුන්ගේ බෙල්ලටද විලාග කරනු ලැබේ. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الأصفاد ، سرايلهم من قطران﴾

﴿[ابراهيم: ෫9, ෫෦]﴾ وتغشى وجوههم النار﴾

තවද, ඵදිනයේ අපරාධකරුවන් දම්වැල්ලෙන් බඳු සිටීම මඛ දකී. මවුන්ගේ ඇඳුම් තාරවලින් (කීල් තෙල්) සාදා තිබේ. තවද, මවුන්ගේ මුහුණු ගින්නෙන් දවනු ලබයි. (අල්කුර්ආන්-14:49,50)

අපාය වැසියන්ගේ ආහාරය ජක්කුම් ගසකි. අල්ලාහ් මේ ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إن شجرت الرقوم طعام الأثيم، كالمهل يغلى في البطون كغلى الحميم﴾

[الدخان: ෫3, ෫෫]

නිසැකයෙන්ම, ජක්කුම් ගස පාපකරුවන්ගේ ආහාරයෙකි. එය උණුකරනලද තඹ සේ තිබේ. කුසෙහි එය උණුවූ ජලය සේ උණුවේ. (අල්කුර්ආන්-44:43,44)

තබ් මුහුම්මදු (සල්) තුමාද මේ ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

[لو أن قطرة من الزقوم قطرت في دار الدنيا لأفسدت على أهل الدنيا معاشهم فكيف بمن يكون طعامه ؟] [سنن الترمذي]

ජන්තූම් ගසෙත් බිංදුවක් ලොවෙහි වැටෙන්නේද, ලොව වැසියන්ගේ ජීවිතය විනාශවේ. එසේනම්, එය ආහාරය වන අයගේ තත්ත්වය කෙසේ පවතීද ? (නිර්මිද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

නිරසෙහි අසිරු වේදනාව හා ස්වර්ගයෙහි භාග්‍යයේ විශේෂත්වය පිළිබඳව තබී මුහුම්මදු (සල්) තුමාගේ වැකියක් මෙසේ අනාවරණයවේ.

[يؤتى بأنعـم أهل الدنيا من الكفار في النار غمسة ثم يقال له: هل مر بك نعيم قط ؟ فيقول : لا ، ما مر بي نعيم قط. نسي كل نعيم الدنيا وترفها من غمسة واحدة في النار ، كذلك يؤتى بأبأس أهل الدنيا من المؤمنين فيغمس في الجنة غمسة ، ثم يقال له: هل مر بك بؤس قط ؟ فيقول: لا، ما مر بي بؤس قط ولا أذى. نسي كل ما قاساه في الدنيا من البؤس والفقر والشقاء من غمسة واحدة في الجنة] (رواه مسلم)

මෙලොවෙහි සම්පූර්ණ භාග්‍යයෙන් ජීවත්වූ කාට්ට් වරයෙකු ගෙනෙනු ලැබේ. ඔහු නිරසේ (ගින්නේ) වරක් ගිල්වනු ලැබීමෙන් පසු ඔහුගෙන් ‘ඔබට (ලොවෙහි) කිසියම් භාග්‍යයන් තිබුණේද?’ යනුවෙන් ඇසේ. මාහට කිසියම් භාග්‍යයන් නොතිබුණු බව ඔහු පවසයි. නිරසේ වරක් ගිල්වීමෙන් ඔහුට ලොවෙහි භාග්‍යයන් සියල්ල අමතකවිය.

එසේම, මෙලොවෙහි ඉතාමත් අසිරුතාවයට ලක්වූ විශ්වාස වත්තයෙකු ගෙනෙනු ලැබේ. ඔහු වරක් ස්වර්ගයෙහි ගිල්වීමෙන් පසු ඔහුගෙන් ‘ලොවෙහි මඟට කිසියම් අසිරුතාවයක් තිබුණේද? යනුවෙන් විමසේ. මාඟට කිසියම් අසිරුතාවයක් හෝ උෂ්කරතාවයක් තොතිබුණු බව ඔහු පවසයි. ස්වර්ගයෙහි වරක් ගිල්වීමෙන් මුහුට ලොවෙහි සිදුවූ අසරණකම, දිලීදකම හා අභාග්‍ය සියල්ලම අමතකවිය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ස්වර්ගයෙහි ස්වභාවය

ස්වර්ගය අල්ලාහ්ගේ යහපත් දාසයන්ගේ කීර්තීමත් ස්ථිර නිවසකි. එහි කිසියම් ඇසක් නොදුටු, කිසියම් කණක් නොඇසූ හා කිසියම් මිනිස් සිතෙන් වර්ණනා නොකළ භාග්‍යයන් තිබේ. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ ، جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

[السجدة: 17]

මවුන් කළ (යහපත්) ක්‍රියාවන් සඳහා ත්‍යාග වශයෙන් (ලබා දීමට) සහවා ඇති තෙත් මිනවීම (පරලොව මෝක්ෂය) කිසියම් කෙනෙකු නොදනී. (අල්කුර්ආන්-32:17)

ස්වර්ගයේ ස්වභාවය මුස්ලිම් වරුන්ගේ ක්‍රියාවන් අනුව උස පහත්ව පවතී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ [الحجرات: 11]

මඟලා අතර සිටින විශ්වාසීන්ගේද දැනුම් ඡායාය ලද අයගේ ද තරාතිරම අල්ලාහ් උසස් කරයි.

(අල්කුර්ආන්-58:11)

ස්වර්ග වැසියන් තම සිත්සතන් ප්‍රිය කරන දේ එහි අනුභව හා පානය කර සිටිති එහි පාට නොවෙනස්වන ගංගාවන්ද, රස නොවෙනස්වන කිරි ගංගාවන්ද, පවිත්‍ර මී පැති ගංගාවන්ද සහ පානය කරන්නන්ට තෘප්තිය ගෙනදෙන මද්‍ය පාන ගංගාවන්ද එහි පිහිටා ඇත. එම මද්‍ය පානය මෙලොවෙහි මද්‍ය පානය සේ නොවන්නේය. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ يطاف عليهم بكأس من معين ، بيضاء لذة للشاربين ، لا فيها

غول ولاهم عنها ينزفون ﴾ [الصافات: ٤٥-٤٧]

පිරිසිදු පානයෙන් පිරි භාජන ඔවුහු වටකරගෙන ඒවි. (එය) තද සුදය. පානය කරන්නන්ට මිහිරි රසය. එයින් (කිසිදු) බාධා වක් නොමැත. තවද, මෙයින් ඔවුන් බුද්ධි නොසන්සුන්තාවයටද නොපසුවෙති. (අල්කුර්ආන්-37:45-47)

එහි ‘හුරුල් රන්’ කන්‍යාවන් විවාහ කර දෙනු ලැබේ. තබි මුහම්මදු (සල්) තුමා මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

[لو أن امرأة من أهل الجنة إطلعت على أهل الأرض لأضاءت ما

بينهما - أي السماء والأرض - ولما أتته ريحا] [رواه البخاري]

ස්වර්ගවාසීන්ගේ කන්‍යාවන් කෙනෙක් ලොව වැසියන් කරා පැමිණෙන්නේනම්, ඇය අහස හා පොලොව අතර ආලෝකමත් කර, සුගන්ධයෙන් පුරවයි.

(බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ස්වර්ග වැසියන්ගේ ඉමහත් භාග්‍ය වන්නේ, අල්ලාහ්ව බැහ දැකීමයි. තවද, ඔවුන් එහි මලමුත්‍රා පහ කිරීම, නාහස සිටීම හා කෙළි ගැසීම යනාදීන් නොකරති. ඔවුන්ගේ පනාව රත්රන් වග

යෙක්ද, මවුන්ගේ දහඩිය කස්තූරි වශයෙන්ද පවතී. මෙය උනවි
මක් හෝ විසන්ධිවීමක

ඊ හෝ නොවන ස්ථිර භාග්‍යයන්ය. නබි මුහම්මදු (සල්) තුමා
මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ لَا يُبْأَسُ لَا تَبْلَى تَبْلَاهُ وَلَا يَفْتِي شَبَابُهُ]

(رواه مسلم)

කවරෙකු ස්වර්ගයට පිවිසෙන්නේද, මහුට භාග්‍යය ලැබෙන
අතර, දුර්භාග්‍යය නොලැබෙන්නේය. මහුගේ ඇඳුම් පැළඳුම් දිරා
පත් නොවන අතර, මහුගේ යොවනයද විනාශ නොවන්නේය.

(මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ස්වර්ග වැසියන්ගේ අවම භාග්‍යය, මෙම ලොව දස වතාවත්
ලබා දීමට වඩා උතුම්ය. මෙසේ ලබන්නා අපායෙන් සිට අවසානව
පිටත්ව ස්වර්ගයට පිවිසෙන තැනැත්තාය.

මහා කරුණික හා අති දයාත්විත අල්ලාහ්, අප සෑම දෙනාටම
මෙම උතුම්වූ භාග්‍ය හා දායාදයන් ලබා දෙනු මැනවි.

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم،
والله اعلم بالصواب.

 مطبعة النرجس التجارية
NARJIS PRINTING PRESS

تلفون : ٢٣١٦٦٥٤ / ٢٣١٦٦٥٣

فاكس : ٢٣١٦٨٦٦ الرياض

أفني الكريم وأفني الكريمة

ندعوكم للمشاركة في إنجاح أعمال المكتب وتحقيق
طموحاته من خلال إسهامكم بالأفكار والمقترحات
والدعم المادي والمعنوي.

فلا تعرم نفسك الأجر بالمشاركة في دعم أعمال المكتب

إعلان على الفلاش ... ضاعف

م	إسم الحساب	رقم الحساب	غرض الحساب
١	التبرعات العامة	١٩٥٦٠٨٠١٠١٠٢٠٠٧	خاص بتسيير أعمال المكتب كمثل رواتب السعاة والعاملين وخدمات أخرى
٢	تبرعات المكتب	١٩٥٦٠٨٠١٠١٠٦٥٥٢	خاص بطباعة الكتب والمطويات وغيرها
٣	تبرعات الزكاة	١٩٥٦٠٨٠١٠١٠٨١٣٧	خاص بأصناف الزكاة
٤	مقر المكتب	١٩٥٦٠٨٠١٠١٣٣٥٥٦	خاص بتشديد مباني المكتب

الحساب الموحد لجميع حسابات الجمعية (١٩٥٦٠٨٠١٠١٠٠٠٠٠٠٠) لدى مصرف الراجحي

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بمكة المكرمة

تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
مكتب: ٧٧-٤٢٢-٤٢٢-٤٢٢-٤٢٢ ص.ب. ٩٢٦٦٥ الرياض ١١٦٦٢ بريد الإلكتروني E.mail : Sultanah22@hotmail.com

ردمك: ٥-٦٦-٨١٣-٩٩٦٠

